

Bilag til F. t. Bygningslov for Staden København.

Da det i visse Tilfælde, teknisk set, vil være uheldigt, at Vedligeholdelsen af en Gade (f. Eks. naar dens Befæstelse er af lidt særlig Art) fordeles mellem mange forskellige Personer, er det — ved Pass. 2 — foreslaaet at aabne Mulighed for, at Magistraten kan overtage saadan Vedligeholdelse mod en Afgift.

ad § 27. Jfr. Gade-L. 57, § 1, § 7, § 2, Beg. og § 17.

ad § 28. Af Gade-L. 57 fremgaar vel ikke klart, hvem der skal besørge en som offentlig overtagen Gades Anlæg eller Istandsættelse; men den af Udvalget foreslaaede Ordning maa under alle Omstændigheder sikkert betragtes som den ene rigtige. (Jfr. ogsaa Bemærkninger til § 26, Pass. 2).

At man hidindtil ikke har kunnet angive et aldeles bestemt Tidspunkt for en privat Gades Overtagelse som offentlig, har jævnlig været følt som en Ulempe. Af denne Grund er Bestemmelsen i Pass. 2 foreslaaet.

ad § 29. Jfr. Gade-L. 57, §§ 4—7 og § 17.

Det vil bemærkes, at Gade-L. 57 (§ 5) kun tillader en Fordeling af Grundejernes Betaling over højst 10 Aar, en Tidsfrist, der efter Lovforslaget er forlænget til det dobbelte. (Jfr. ogsaa § 24, Pass. 7, og § 30, Pass. 3, sidste Stk.). Denne Forlængelse har Udvalget foreslaaet, fordi Ønsker i den Retning jævnlig har været fremførte fra Grundejere, uden at Kommunalbestyrelsen har haft Ret til at imødekomme dem.

ad § 30. Jfr. Gade-L. 57, § 2, sidste Punktum, § 7, § 12, §§ 3—6 og § 17.

Ved Paragraffens Pass. 2, hvortil intet Tilsvarende findes i Gade-L. 57, er der taget Hensyn til den Mulighed, at Kommunen ved egne Folk besørger den Renholdelse af offentlige Gader, som for Tiden iflg. Politivedtægten paahviler Ejerne af de tilstødende Grunde.

ad § 31. Jfr. Forslagets § 6.

ad § 32. Naar en offentlig Gade samtidig med dens Nedlæggelse helt eller delvis er ønsket afhændet, har det i Henhold til Forfatn. L. 57, § 17, været nødvendigt at indhente Ministeriets Samtykke til Afhændelsen og saaledes indirekte til Nedlæggelsen. Men i øvrigt har man hidindtil ikke haft Lovregler om Gade-Nedlæggelser.

ad Afsnit III. Udstykning, Ekspropriation og kommunal Omlægning.

Medens Lovforslagets Bestemmelser om Udstykning og Ekspropriation, betragtede rent isolerede, ikke indeholder noget væsentligt Nyt, er Bestemmelserne om »Kommunal Omlægning« nye her i Landet, og for øvrigt ogsaa først i de senere Aar indførte i Udlandet. Den første virkelige Lov om saadan kommunal Omlægning er »Gesetz, betreffend die Umlegung von Grundstücken in Frankfurt a. M.« af 28. Juli 1902, hvilken Lov — almindelig kaldet »lex Adickes« efter dens Ophavsmand, Overborgmester Adickes i Frankfurt (og saaledes ogsaa citeret i det følgende) — har dannet Grundlaget for de tilsvarende Bestemmelser i det fremsendte Lovforslag. Disse Bestemmelser Hensigt er at muliggøre Anlægget af nye hensigtsmæssige Færdselsled og at skabe passende Byggegrunde, uden at Kommunen i den Anledning nødes til at foretage omfattende Ekspropriationer, som ofte vilde medføre uoverkommelige Udgifter. Noget maaleligt Tab vil de paagældende Grundejere ikke lide ved en kommunal Omlægning (§ 35, Pass. 5), og i Virkeligheden vil Forholdet i Almindelighed blive saaledes, at de gaar ud af Omlægningen med Fordel, idet deres nye Ejendomme bliver bedre skikkede til Bebyggelse, end deres tidligere. Man kunde herefter være tilbøjelig til at tro, at særlige Lovbestemmelser om kommunal Omlægning var overflødige, og at samtlige paagældende Grundejere gerne ved mindelig Overenskomst vilde indgaa paa en Ordning, der kunde bringe dem Fordel. Men det har gentagne Gange vist sig, hvor Omlægninger af den her omhandlede Art er søgt iværksatte af Kommuner, der manglede Lovbestemmelser at falde tilbage paa, at en eller nogle enkelte, større Grundejere har sat sig imod Omlægningen i Haab om ublu Godtgørelser eller af blot Chikane. Noget saadant vil ikke kunne finde Sted, naar der ved Lov er fastsat Bestemmelser om kommunal Omlægning; men det er ganske vist at vente — hvad der saa vidt Udvalget bekendt har været Tilfældet i Frankfurt a. M. —, at slige Bestemmelser ikke i Virkeligheden vil blive meget anvendte, men i Hovedsagen virke ved at kunne anvendes.

Da Bestemmelser om kommunal Omlægning, som allerede bemærket, er nye i vor Lovgivning, skal her endnu omtales den Betragtning, ud fra hvilken det er lykkedes Udvalget at behandle disse Bestemmelser i nøje Forbindelse med Bestemmelserne om Ekspropriation. Udvalget har ment at kunne opfatte den kommunale Omlægning som ikke væsensforskellig fra Ekspropriationen. Ved denne sidste ydes Erstatningen for det Indgreb, der gøres i Privates Ejendomsret, vel som Regel i rede Penge; men denne Erstatnings-Måde kan ikke siges at være betinget ved selve Ekspropriationens Væsen, og den kommunale Omlægning tør derfor ligefrem betragtes som en Ekspropriation, kun med den Særegenhed, at derved Erstatningen som Regel ydes i Grundareal. Er man inde paa denne Betragtning, vil det for øvrigt forstaaes,